

**ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์
ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดขอนแก่น***

**Knowledge and Understanding of Secondary School
Students in Social Media under Act 2017 of Computer
Offenses; A Case Study Khon Kaen Province**

กรรณา ทาแก้ว, จักรกฤษณ์ พงษ์อินทร์วงศ์ และดวงพร บุญเลี้ยง
Karuna Takeo, Chakrit Pong-inwong and Duangporn Boonliang
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
Loei Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: Gotoloei@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 2) ศึกษาความเข้าใจในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560) ศึกษาถึงพฤติกรรมของนักเรียนในการรับความรู้ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตจังหวัดขอนแก่น มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ไม่กระทำการอันเป็นการละเมิดข้อมูลของผู้ใดโดยไม่ได้รับอนุญาต และเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ

---

*ได้รับบทความ: 29 มกราคม 2563; แก้ไขบทความ: 18 มีนาคม 2564; ตอรับตีพิมพ์: 31 มีนาคม 2564

การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่น อันมีลักษณะเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับสามารถบอกเลิกหรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับได้โดยง่าย

2. นักเรียนมัธยมทราบว่า มีกฎหมายแต่ไม่เคยอ่าน ไม่ได้เข้าสัมมนา ไม่ได้เข้าฝึกอบรม เกี่ยวกับการใช้ระบบคอมพิวเตอร์อย่างปลอดภัย อีกทั้งนักเรียนทราบว่าสื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อช่องทางหนึ่งที่มีความจำเป็นในการศึกษาได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ; สื่อสังคมออนไลน์; พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์; นักเรียนมัธยมศึกษา

Abstract

The objectives of this research aimed to 1) learn how students using social media against computer offenses act (No. 2), B.E. 2560 (2017), 2) study how understanding students' social media in using against computer offenses act (No. 2), B.E. 2560 (2017) and 3) study students' behaviors about perception of computer offenses act (No. 2), B.E. 2560 (2017).

The results: of this paper presented that:

1. secondary school students under office of the basic education commission in Khon Kaen province had knowledge and understanding about the act were at a middle level. The highest average score was not performing any violate rights to anyone without permission and the lowest average score was sending computer data or electronic mails to other persons in such ways that causes getting troubles to receivers' computer data or electronic mail without providing the chances for the receivers to cancel or notify for denying the acceptance easily.

2. Secondary students were aware of the act but had never read it. They did not attended to the seminar or training about using computer system safely. Even though they realized that social media is one of necessary channels for education.

Keywords: knowledge and understanding; social media; computer offenses act; secondary school students

1. บทนำ

จากการพัฒนาของเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างก้าวกระโดดนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและพฤติกรรมกรรมการสื่อสารของผู้ใช้งานที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม ปรากฏการณ์การละเมิดความเป็นส่วนตัวหรือการกระทำความผิดทางเทคโนโลยีมีสถิติที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ต้องออกกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และแก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 บังคับใช้เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2560 โดยมีเจตนารมณ์เพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน ซึ่งมีรูปแบบการกระทำความผิดที่มีความซับซ้อนมากขึ้นตามพัฒนาการทางเทคโนโลยี ซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การบังคับใช้กฎหมายนี้จึงนับเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณประโยชน์อย่างยิ่ง ในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ดังกรณีตัวอย่างเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เช่น การนำรูปผู้อื่นหรือการนำภาพของผู้ตายเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ และการกระทำนั้น น่าจะทำให้ผู้อื่น บิดา มารดา คู่สมรสหรือบุตรของผู้ตาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ผู้นั้นกระทำความผิด ต้องระวางโทษ ยกตัวอย่างเช่น นางสาวสวย โพสต์ข้อความว่า นางสาวสร้อย พนักงานขายโทรศัพท์มือถือร้านหนึ่งว่าทำพฤติกรรม กิริยาท่าทางที่ไม่เหมาะสมกับลูกค้า พร้อมกับลงรูปนางสาวสร้อย เป็นต้น นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามกที่ทำให้เกิดการเผยแพร่โดย

ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ผู้นั้นกระทำความผิดต้องระวางโทษ นาย ก แอบถ่ายภาพนางสาวสวยกำลังอาบน้ำแล้วไปโพสต์ลงเฟซบุ๊กของนาย ก เอง เป็นต้น

วิวัฒนาการของเทคโนโลยีสมัยใหม่นี้เปรียบเสมือนดาบสองคมสำหรับเยาวชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่อายุระหว่าง 13-18 ปี มีสัดส่วนการใช้สื่อสังคมออนไลน์สูงกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ของกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือ เนื่องด้วยเป็นอุปกรณ์ที่ใช้งานง่าย สะดวกในการซื้อหามาใช้งาน และมักจะใช้อินเทอร์เน็ต ค้นหาข้อมูลทั่วไป/สินค้าหรือบริการมากที่สุด และตามด้วยการเล่นเกมส์ ดาวน์โหลดเกมส์ อ่านข่าวสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่างๆ ดาวน์โหลดหนัง เพลง ดูทีวี วิดีโอ ฟังวิทยุ และรับ-ส่งอีเมล (ทัศนีย์ ประธาน, 2563, หน้า 140-167) เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน ได้แก่ เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) อินสตาแกรม (Instagram) (เสาวภาคย์ แผลมเพชร, 2559, หน้า 116-130) สะท้อนให้เห็นถึงการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการพูดคุย แลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกัน อัฟโหลดแชร์รูปภาพหรือวิดีโอ สิ่งแรกที่เด็กส่วนใหญ่ทำก่อนและหลังตื่นนอน คือ การเช็คโทรศัพท์มือถือ การใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีการเปลี่ยนแปลงเร็วเกินกว่าที่ระบบการศึกษาไทยจะไล่ตามทัน การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networks) ที่มีผลต่อผู้ใช้ครอบครัวและสังคม พบว่าหากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างอิสระปราศจากการดูแลและควบคุม หรือขาด

การให้ความรู้ที่ถูกต้องและเท่าทันสื่อ อาจจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเยาวชน จนเป็นปัญหาสำคัญของครอบครัว โรงเรียน และกลายเป็นปัญหาในระดับประเทศ

จากปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาข้างต้น ทางคณะผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ในการทำวิจัยเรื่อง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดขอนแก่น เพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการดูแลติดตามการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาให้มีความเหมาะสม ไม่ให้มีผลกระทบต่อการเรียนรู้และสังคมส่วนรวม ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ได้อย่างสร้างสรรค์ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน และพัฒนาคุณภาพของสังคมและประเทศชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดขอนแก่น ต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2560

2. เพื่อศึกษาความความเข้าใจในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดขอนแก่น ต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดขอนแก่น จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย และโรงเรียนกัลยาณวัตร

2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 9 ข้อ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 จำนวน 13 ข้อ ส่วนที่ 3 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 พ.ศ. 2560 ประกอบด้วย ด้านลบ ด้านบวก และด้านการใช้งานทั่วไปที่เกี่ยวข้อง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) ติดต่อประสานงานกับโรงเรียน โดยจัดทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บข้อมูลนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาประจำโรงเรียน โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ กระบวนการและกำหนดวัน เวลาในการเก็บข้อมูล

2) กลุ่มเป้าหมายในสามโรงเรียนดังกล่าว พร้อมทำแบบสอบถามตามวันเวลาที่ได้นัดหมาย โดยชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย อธิบายการพิทักษ์ สิทธิของกลุ่มตัวอย่างโดยจะเก็บไว้เป็นความลับ เมื่อกลุ่มตัวอย่างเข้าใจดีจึงดำเนินการเก็บข้อมูล ตามแบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1) หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

2) กำหนดระดับผลกระทบโดยใช้คะแนนดิบ (Raw Score) และการใช้ค่าคะแนนเพื่อหาค่าร้อยละ เป็นเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

3) นำแบบสอบถามส่วนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปของตาราง และแบบความเรียง

4) นำแบบสอบถามส่วนที่ 2 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปของตารางและแบบความเรียง

5) นำแบบสอบถามส่วนที่ 3 มาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปของตารางและแบบความเรียง

6) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้ ความเข้าใจและผลกระทบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดขอนแก่น ต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 พ.ศ. 2560 ในรูปของตารางประกอบ

ความเรียง

4. สรุปผลการวิจัย

จากการประมวลผลข้อมูลจากเครื่องมือวิจัยในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น สามารถแสดงข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเพศ ทั้งหมด 300 คน พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามสามารถจำแนกเป็นเพศชายและเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 41 และร้อยละ 59 ตามลำดับ และจำแนกได้เป็นระดับชั้นเรียนเป็น 3 ระดับคือ ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 32.3 ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 52.7 และระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 15

1.2 สถาบันการศึกษา จากการสำรวจพบว่า นักเรียนสังกัดโรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่นที่ได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากทั้งหมด 3 โรงเรียน และแบ่งเป็นจำนวนเท่าๆ กัน คือ 100 คน ในแต่ละสถานศึกษา รวมทั้งสิ้น 300 คน

2. การรับรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ดังนี้

2.1 การรับรู้ถึง พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 พบว่าโดยส่วนใหญ่ทราบว่

มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 แต่ไม่เคยอ่าน จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมา คือ เคยอ่านแต่ไม่เข้าใจในบางประเด็น ไม่เคยทราบว่ามีกฎหมายนี้มาก่อน เคยอ่านแต่ไม่เข้าใจ

2.2 การรับรู้ข่าวสาร ข้อมูลและองค์ความรู้ ถึง พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 พบว่า โดยส่วนใหญ่ทราบจากเว็บไซต์ 170 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 รองลงมา คือ สื่อสิ่งพิมพ์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การจัดฝึกอบรม/สัมมนา ทั้งที่การจัดฝึกอบรม/สัมมนา คือสื่อที่มีประสิทธิภาพในการเผยแพร่พระราชบัญญัตินี้ แต่จากผลการวิจัยกลับ

2.3 การรับรู้ข่าวสาร ข้อมูลและองค์ความรู้ ถึง พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 โดยการจัดสัมมนา ฝึกอบรมพบว่าส่วนใหญ่ไม่ทราบว่ามี การจัดฝึกอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0

3. สื่อสังคมออนไลน์กับความจำเป็นในการเรียนเกี่ยวกับความรู้เรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่่าสื่อสังคมออนไลน์มีความจำเป็นในการเรียนจำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 98.3

4. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีระดับความและความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 69.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ไม่กระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้ใดโดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะเป็นการนำข้อความ เพลง รูปภาพ หรือวิดีโอ ของผู้อื่นอ้างเป็นงานของตนเพื่อเจตนาทางการค้า ผู้ที่กระทำความผิด ต้องระวางโทษจำนวนผู้ตอบถูก 275 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นอันมีลักษณะเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับสามารถบอกเลิกหรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับได้โดยง่าย ผู้ที่กระทำความผิด ต้องระวางโทษจำนวนผู้ตอบถูก 66 คน คิดเป็นร้อยละ 78

5. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติฯ ด้านผลกระทบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 3.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.70 โดยแยกผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติฯ ตามตารางที่ 8 ตารางที่ 9 และตารางที่ 10 ได้ดังนี้

5.1 ด้านลบพบว่า ผลกระทบด้านลบที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการ

กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 3.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.87

5.2 ด้านบวกพบว่า ผลกระทบด้านบวกที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 3.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.10

5.3 ด้านการใช้งานทั่วไปที่เกี่ยวข้องพบว่าผลกระทบด้านการใช้งานทั่วไปที่เกี่ยวข้องที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 3.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.88

5. อภิปรายผลการวิจัย

ด้านข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 300 คน เพศชาย จำนวน 123 คน อายุ 13-15 ปี จำนวน 57 คน อายุ 16-18 ปี จำนวน 66 คน เพศหญิง จำนวน 177 คน อายุ 13-15 ปี จำนวน 98 คน อายุ 16-18 ปี จำนวน 79 คน โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์การใช้สื่อออนไลน์กันมาแล้วมากกว่า 6 ปี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 45 โดยส่วนใหญ่ทราบว่ามี การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 แต่ไม่เคยอ่าน จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมา คือ เคยอ่านแต่ไม่เข้าใจในบางประเด็น ไม่เคยทราบว่า มีกฎหมายนี้มาก่อน เคยอ่านแต่ไม่เข้าใจ โดยส่วน

ใหญ่ทราบจากเว็บไซต์ จำนวน 170 คน คิดเป็น ร้อยละ 56.70 รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์ จดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ การจัดฝึกอบรม/สัมมนา ดังนั้น เว็บไซต์ คือ สื่อที่มีประสิทธิภาพในความคิดของ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา แต่สิ่งที่น่าสนใจ คือ การจัดฝึกอบรม/สัมมนา คือสื่อที่มีประสิทธิภาพ ในการเผยแพร่พระราชบัญญัตินี้ แต่จากผลการ วิจัยกลับพบว่า ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่ามี การจัดฝึกอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มการเผยแพร่พระราชบัญญัตินี้ในการเรียน การจัดฝึกอบรม และการสัมมนาให้มากขึ้น ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่เห็นว่าสื่อออนไลน์มีความจำเป็นในการเรียนการสอน จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 98.30

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 โดยรวมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดขอนแก่น ผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ความเข้าใจมากที่สุด คือ ไม่ทำการละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้ใด ไม่ว่าจะข้อความ เพลง รูปภาพ หรือวิดีโอ ไม่เช่นนั้นจะถือว่าผู้นั้นกระทำความผิด ต้องระวางโทษซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษานักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ (2552) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของผู้ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ตในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ ความเข้าใจมากที่สุด เรื่องการนำเข้าสู่ข้อมูลอันเป็นเท็จเนื้อหาที่ไม่มีความจริง

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 โดยรวมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของกฤษณะ จันทร์ดี (2557) ได้สำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของประชาชน ในอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ผู้ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมีความสนใจในพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์นี้ไม่มากนักเนื่องจากการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์นั้นไม่มีให้ศึกษามาก หากผู้ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเป็นประจำก็อาจเห็นการประชาสัมพันธ์ในเว็บไซต์ต่างๆ แต่หากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาทั่วไปที่ไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตหรือใช้เป็นงานไม่บ่อยนักก็จะไม่ค่อยเห็นข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ให้ได้ศึกษา นอกจากนี้นักเรียนในรายวิชาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ยกตัวอย่างเช่น นักศึกษาที่เรียนในสาขาคอมพิวเตอร์ฯ จะมีรายวิชาที่เปิดสอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ฯ ซึ่งทำให้นักศึกษากลุ่มนี้จะมีความรู้ความเข้าใจมากกว่า

ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาในเรื่องนี้ ดังนั้นระดับการศึกษาก็มีความสัมพันธ์ในเรื่องของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ฯ เพื่อการวางระบบการพัฒนาเยาวชนที่มีคุณภาพ สู้การป้องกันต่างๆ ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสังคมและประเทศหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจะมีการวางมาตรการหรือแนวทางในการลดการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเยาวชนเพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้เยาวชนของชาติมีเวลาและให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพูนความรู้ที่ผลดีต่อพัฒนาการตามวัยได้ดียิ่งขึ้น

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 นักเรียนในระดับมัธยมส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงยุติธรรม สถาบันการศึกษา ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง โดยการสื่อสารที่เข้าใจง่ายและเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม

1.2 ควรจะกำหนดให้การเรียนมีการแทรกความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการและเชิญบุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงยุติธรรม จัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาให้เห็นความสำคัญให้เรื่องการปฏิบัติตามพระราช

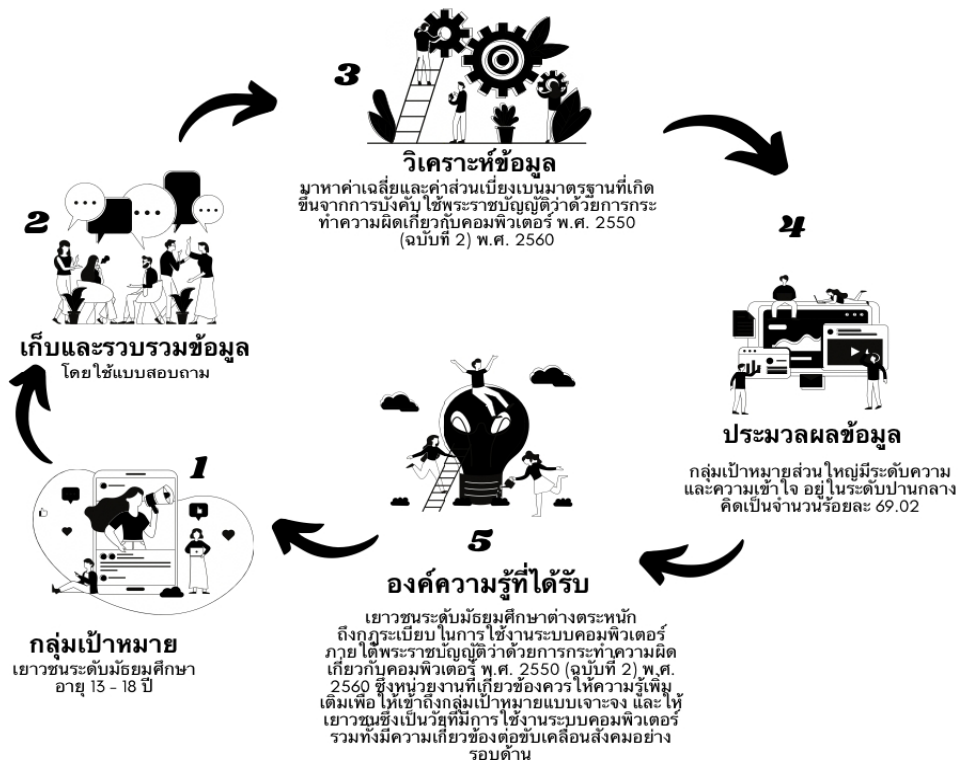
บัญญัตินี้ให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไป
ควรมีการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการ
เพิ่มประสิทธิภาพในความรู้ความเข้าใจของนักเรียน
ในระดับมัธยมศึกษา

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยจากการวิจัย
ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคม
ออนไลน์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ

ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2560 ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการในเขตจังหวัดขอนแก่น
เยาวชนระดับมัธยมศึกษาตระหนักถึงกฎระเบียบ
ในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ภายใต้พระราช
บัญญัตินี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้เพิ่มเติม
ในกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจงเพื่อให้เยาวชนซึ่งเป็น
วัยที่มีการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ และมีความ
เกี่ยวข้องต่อการขับเคลื่อนสังคมอย่างรอบด้าน

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณะ จันทร์ดี. (2557). *สำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของประชาชน ในอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา*. เข้าถึงได้จาก <https://www.siriwan3.com/index.php/2014-12-26-09-02-36/7>
- ทัศนีย์ ประธาน. (2563). ศึกษาอิทธิพลพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และจิตลักษณะของกลุ่มเยาวชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*, 16(1), 140-167.
- นัตติกาญจน์ ทองบุญฤทธิ์. (2552). *การรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของผู้ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ต ในอำเภอเมืองเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เสาวภาคย์ แผลมเพชร. (2559). พฤติกรรมและผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี. *สุทธิปริทัศน์*, 30(93), 116-130.